

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 marca 2016 r. powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od B. K. kwoty 11.055,44zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty należności głównej 10.000 zł od dnia 15 marca 2016 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwany w dniu 12 sierpnia (...) zawarł w powodowym bankiem umowę kredytu odnawialnego nr (...). W dniu 7 stycznia 2016 r. powód skierował do pozwanego wezwania do zapłaty, które wróciło nie podjęte. Pozwany nie spłacił terminowo zobowiązania. Powstało zadłużenie stwierdzone wyciągiem z ksiąg banku nr (...) z dnia 14 marca 2016 r. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się kwota 10.000 złotych kapitału, kwota 1.040,44 złotych tytułem odsetek za okres od dnia 1 kwietnia 2015 roku do dnia 14 marca 2016 r. oraz kwota 15 zł tytułem prowizji i opłat bankowych.

Na wniosek powoda dla pozwanego, którego miejsca pobytu nie udało się ustalić, ustanowiono kuratora w osobie P. Ł..

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 lutego 2017 r. kurator pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego ewentualnych kosztów postępowania oraz o przyznanie kuratorowi wynagrodzenia według norm przepisanych. Kurator pozwanego podniósł, iż strona powodowa nie wykazała roszczenia tak co do zasady, jak i co do wysokości, przede wszystkim powód nie przedłożył umowy z dnia 12 sierpnia 2015 r., co czyni niemożliwym ustosunkowanie się do jej zapisów przez kuratora. Powód nie wykazał wysokości roszczenia, w szczególności skąd wynika wysokość kapitału i jakie roszczenia (raty?) składają się na jego wysokość. Podniósł, iż wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) nie jest wystarczającym dowodem na wykazanie wysokości zadłużenia pozwanego. Z dowodu tego wynika jedynie, iż powód w dniu 14 marca 2016 r. wystawił wyciąg, w którym stwierdził istnienie zadłużenia w wysokości 11.055,44 zł. Dokument ten nie stanowi dokumentu urzędowego, a jedynie dokument prywatny, nie korzysta więc z domniemania prawdziwości zawartych w nim twierdzeń. Kurator podniósł także, iż powód nie wykazał podstawy prawnej żądania odsetek umownych, albowiem nie przedłożył umowy, z której takie roszczenie by wynikało. Nie wiadomo także od jakiej kwoty odsetki zostały naliczone i czy we właściwej wysokości. Powód nie wykazał żądanych przez siebie kosztów prowizji i opłat bankowych. Na tę okoliczność nie przedłożył żadnego dowodu, oprócz wyciąg z ksiąg bankowych, którego moc dowodową kurator kwestionuje.

W piśmie procesowym z dnia 4 kwietnia 2017 r. powód wniósł o oddalenie odpowiedzi na pozew oraz o przeprowadzenie dowodu z przedmiotowego pisma procesowego na okoliczność zasadności roszczenia oraz istnienia zobowiązania. W uzasadnieniu pisma powód wskazał, iż pozwany w dniu 9 lipca 2004 zawarł z bankiem umowę P. (...), na mocy której został pozwanemu przyznany limit w wysokości 10.000 zł. Pozwany nie wykonywał warunków umowy, w szczególności w zakresie spłat limitu, dlatego zadłużenie zostało zaewidencjonowane na Kredyt odnawialny nr (...). Roszczenie jest wymagalne i nieprzedawnione.

W piśmie procesowym z dnia 13 kwietnia 2017 r. kurator pozwanego podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i zakwestionował wszelkie wyraźne nieprzyznane twierdzenia powoda. Zakwestionował powództwo co do zasady i co do wysokości. Podniósł, iż powód nie wykazał, że umowa w ogóle została zawarta. Powód powołuje się na umowę z dnia 9 lipca 2004 r. , wobec czego kurator zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia. Zakwestionował dopuszczalność przeprowadzenia dowodu z pisma procesowego, wskazując, iż stanowi ono jedynie zbiór twierdzeń, które powinny być wykazane dowodowymi z dokumentów bądź zeznań świadków.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 października 2005 r. B. K. zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu odnawialnego nr (...).

Na podstawie § 1.1 wskazanej umowy B. K. przyznano limit kredytowy do kwoty 10.000 złotych w ramach posiadanego rachunku. Posiadacz rachunku zobowiązał się do wnoszenia systematycznych wpłat środków pieniężnych na rachunek w wysokości nie niższej niż przed udzieleniem kredytu.

Zgodnie z § 3 umowy każda spłata całości lub części wykorzystanego kredytu powoduje, iż odnawia się on o kwotę dokonanej spłaty i może być wielokrotnie wykorzystywany i spłacany w terminie 12 miesięcy od dnia pierwszego wykorzystania całości lub części kredytu. Po upływie powyższego terminu posiadacz może wykorzystywać i spłacać kredyt przez kolejne 12 miesięcy pod warunkiem, że na rachunek są wnoszone systematyczne wpłaty, wysokość systematycznych wpłat nie obniżyła się w sposób zagrażający terminowemu regulowaniu zobowiązań, posiadacz rachunku nie dokonał wypłat powodujących powstanie niedopuszczalnego salda debetowego, posiadacz rachunku zapewni wole środki umożliwiające pobranie prowizji za przedłużenie terminu spłaty kredytu, posiadacz rachunku zapewni na rachunku środki na pokrycie kwot należnych odsetek za wykorzystanie kredytu.

Dowód:

- umowa kredytu odnawialnego k. 91-92;

Pismem z dnia 7 stycznia 2016 roku powód skierował do B. K. na adres ul. (...) w S. wezwanie do zapłaty kwoty 10.405,48 zł. W piśmie wskazano, iż dotyczy umowy nr (...).

Powyższe pismo nie zostało podjęte przez B. K.. W umowie kredytowej pozwany wskazał adres zamieszkania ul. (...) I 8/12, (...)-(...) P.. Z adresu tego pozwany został wymeldowany w dniu 31 sierpnia 2009 r. i wyjechał na stałe do Niemiec. Korespondencja została zatem zwrócona stronie powodowej.

Dowód:

- pismo z dnia 7 stycznia 2016 r. k. 6

- zwrócona korespondencja k. 5

- wydruk z bazy PESEL k. 18-19;

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg banku z dnia 14 marca 2016 r. nr (...) na dzień jego wystawienia należności B. K. z tytułu przedmiotowej umowy o przyznanie kredytu odnawialnego wynosiły kwotę 11.055,44 złotych, w tym należność główna w kwocie 10.000 złotych, odsetki za okres od dnia 1 kwietnia 2015 r. do dnia 14 marca 2016 r. w kwocie 1.040,44 zł oraz prowizje i opłaty bankowe w kwocie 15 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg banku k. 4.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z wymienionych wyżej dokumentów prywatnych, których autentyczność nie była w toku procesu kwestionowana przez strony, nie budziła również wątpliwości Sądu. Z dowodów tych niewiele jednak wynika, a z pewnością nie wynikają fakty mające stanowić podstawę faktyczną powództwa.

Pozwany zastępowany przez kuratora podniósł, iż strona powodowa nie wykazała roszczenia tak co do zasady, jak i co do wysokości i wniósł o oddalenie powództwa w całości. Na dalszym etapie postępowania sądowego podniósł także zarzut przedawnienia roszczenia. Zgromadzony w sprawie, bardzo skromny materiał dowodowy, nie pozwalał Sądowi na poczynienie ustaleń tak co do istnienia zadłużenia, jak i jego wysokości. Powód wykazał jedynie fakt zawarcia umowy

z dnia 27 października 2005 r. na mocy której pozwanemu przyznano limit kredytowy do kwoty 10.000 zł. Powód nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność, że pozwany kredyt wykorzystał, w jakiej wysokości i w jakiej dacie. Kurator pozwanego kwestionował istnienie i wysokości zadłużenia, co spowodowało powstanie po stronie powodowej obowiązku wykazania prawdziwości twierdzeń (art. 6 kc). Powód powinien był przedłożyć dowody, w szczególności historię operacji na rachunku bankowym pozwanego, na podstawie których możliwe byłoby ustalenie jakie kwoty w ramach przyznanego limitu i w jakich datach wykorzystał pozwany. Zważywszy na to, iż umowa została zawarta w 2005 r., zaś w 2009 r. pozwany na stałe wyjechał poza granice kraju, zgłoszony przez kuratora zarzut przedawnienia roszczenia jawi się jako uzasadniony. Nie sposób jednakże odnieść się do niego z całą pewnością, albowiem powód nie wykazał, kiedy powstało ewentualne zadłużenie i kiedy stało się wymagalne.

Twierdzenie powoda w zakresie wypowiedzenia umowy są gołosłowne. Powód nie zaoferował żadnego dowodu na tę okoliczność. Przedłożył jedynie pismo datowane na dzień 7 stycznia 2016 r. stanowiące wezwanie do zapłaty, które nawiązywało jedynie do bliżej nieokreślonego wypowiedzenia umowy. Samego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy jednak nie zawierało. Ponadto samo pismo odnosiło się do numeru umowy innego, niż umowa zawarta z pozwanym i zostało wysłane na niewłaściwy adres. Nie zostało podjęte przez adresata i z pewnością nie mógł się on zapoznać z jego treścią.

Nie można również odmówić słuszności stanowisku kuratora prezentowanemu odnośnie mocy dowodowej wyciągu z ksiąg bankowych. Wyciąg ten jest dokumentem prywatnym i dowodzi jedynie tego, iż pracownik banku złożył oświadczenie o treści w nim zawartej, tj. stwierdził istnienie i wysokości zadłużenia. Ponieważ dokument prywatny pochodzi od powoda stanowi w istocie oświadczenie powoda, jego twierdzenie co do faktów. Biorąc pod uwagę rozbieżne i mało precyzyjne twierdzenia powoda prezentowane w toku postępowania, w tym co do daty zawartej umowy (podawane były trzy różne), oświadczenie takie ma dla Sądu znikomą wartość dowodową. Warto zaznaczyć, iż pomimo wyraźnego stanowiska kuratora pozwanego, który podnosił nikłą wartość dowodową zaoferowanych dokumentów, brak umowy źródłowej, brak możliwości ustalenia z czego wynika wysokości kapitału, od jakich kwot i od kiedy naliczane są odsetki, powód nie przedłożył żadnych dowodów na tę okoliczność, a także uchylał się od twierdzeń co do daty powstania zadłużenia.

Wobec powyższego powództwo zostało oddalone w całości.

Powód jako strona przegrywająca spór sądowy ponosi w całości koszty procesu.

W przedmiotowej sprawie pozwanego reprezentował kurator, któremu należy się wynagrodzenie. W tym celu Sąd uprzednio pobrał od powoda zaliczkę na poczet wynagrodzenia kuratora, albowiem został on ustanowiony na wniosek strony powodowej. Wynagrodzenie kuratora na kwotę 4.800 zł zostało ustalone w oparciu o wskazaną w pozwie wartość przedmiotu sporu oraz na podstawie § 2 pkt. 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, w brzmieniu obowiązującym do dnia 26 października 2016 r.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.
3. Akta przedłożyć z pismem, apelacją lub za 21 dni z zpo.

S., dnia 28 czerwca 2017 roku